

въ Калоферъ нѣмало учитель като него, нито пѣкъ въ Карлово, Сопотъ, Копривщица.

Най-първо учитель Ботийо почналъ да преподава въ старото училище, но следъ 6 години се усѣтила нужда отъ друго по-голѣмо. Въ 1845 г. почнали да градятъ ново училище. Тогава презъ Калоферъ миналъ рускиятъ ученъ В. И. Григоровичъ и пише за него.

Презъ пролѣтъта на следната (1846) година учитель Ботийо се оженилъ за Иванка, дѣщеря на почтения калоферецъ Стайко Ст. Дрѣнковъ.

Най-сетне съ много усилия и прѣчки, новото училище било свѣршено въ 1848 год. То костувало много пари. Радвали му се калоферци, пѣкъ и минавашитѣ презъ Калоферъ чужденци се вѣзхищавали отъ него. На освещаването дошли гости отъ Карлово, Сопотъ, Казанлѣкъ и Пловдивъ. Учителъ Ботийо казаль вѣзоржена речь. Него день било голѣмъ празникъ, всички ликували.

И тази свещена ограда, въ която бѣха проповѣдвали дѣлго време учители, пламенни родолюбци, която даде на отечеството толкозъ много видни граждани — биде опожарена заедно съ цѣлъ Калоферъ, въ 1877 г. въ руско-турската война! Изгорѣ и ценната училищна архива и скжпата библиотека.

Деньтъ 25 декемврий (ст. стиль) сѫщата година (Рождество Христово) билъ ознаменуванъ съ голѣма семейна радость за учитель Ботия: родилъ се неговиятъ прѣвъ синъ Христо, който оставилъ голѣмо, свѣтло име въ нашата най-нова история.

Заживѣлъ учитель Ботийо съ голѣми надежди и планове. Наследилъ отъ родители и добро здра-